ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಗಂಗಾಷ್ಟಕದಿಂದ

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂ ಖಂಡಯಂತೀ ಹರಶಿರಸಿ ಜಟಾವಲ್ಲಿಮುಲ್ಲಾಸಯಂತೀ
ಸ್ವರ್ಲೋಕಾದಾಪತಂತೀ ಕನಕಗಿರಿ ಗುಹಾಗಂಡ ಶೈಲಾತ್ ಸ್ಖಲಂತೀ ।
ಕ್ಷೋಣೀಪೃಷ್ಠೇ ಲುಠಂತೀ ದುರಿತಚಯಚಮೂರ್ನಿರ್ಭರಂ ಭರ್ತ್ಸಯಂತೀ
ಪಾಥೋಧಿಂ ಪೂರಯಂತೀ ಸುರನಗರ ಸರಿತ್ಪಾವನೀ ನಃ ಪುನಾತು ॥

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ಹರನ ಜಟೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದಿರುವ ನೀನು ಲೋಕದ ತಾಪ ಪರಿಹರಿಸುವೆ. ಕನಕ ಗಿರಿ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ ರಭಸದಿಂದ ಸಂಚರಿಸುವೆ. ದುರಿತ ಪಾಪ ಸಮೂಹವನ್ನು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸುವೆ. ದಾರಿಹೋಕರಿಗೆ ದಾಹ ನೀಗುವೆ. ಸುರನಗರದ ಪಾವನ ಗಂಗೆ ನೀನಾಗಿರುವೆ. ॥ ೧ ॥

ಶೈಲೇಂದ್ರಾದವತಾರಿಣೀ ನಿಜಜಲೇ ಮಜ್ಜಜ್ಜನೋತ್ತಾರಿಣೀ
ಪಾರಾವಾರವಿಹಾರಿಣೀ ಭವಭಯಶ್ರೇಣೀಸಮುತ್ಸಾರಿಣೀ ।
ಶೇಷಾಂಗೈರನುಕಾರಿಣೀ ಹರಶಿರೋವಲ್ಲೀದಲಾಕಾರಿಣೀ
ಕಾಶೀಪ್ರಾಂತವಿಹಾರಿಣೀ ವಿಜಯತೇ ಗಂಗಾ ಮನೋಹಾರಿಣೀ॥

ಗಿರಿಶೈಲದಿಂದ ಜನಿಸಿದವಳೆ, ನಿನ್ನ ಜಲದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವವಳೆ, ಎಲ್ಲೆ ಮೀರದೆ ವಿಹರಿಸುವವಳೆ, ಭವದ ಭಯವನ್ನು ಕಳೆದು ಉದ್ಧರಿಸುವವಳೆ, ಶೇಷಶಯನನ ಅನುಕೂಲಳೆ, ಹರನ ಶಿರದಲ್ಲಿ ಲತೆಯಂತೆ ಇರುವವಳೆ, ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುವವಳೆ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹರ್ಷ ನೀಡುವ ಗಂಗೆ, ನಿನಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ. ॥ ೨ ॥

ಭಗವತಿ ತವ ತೀರೇ ನೀರಮಾತ್ರಾಶನೋಽಹಂ
ವಿಗತವಿಷಯತೃಷ್ಣಃ ಕೃಷ್ಣಮಾರಾಧಯಾಮಿ ।
ಸಕಲಕಲುಷಭಂಗೇ ಸ್ವರ್ಗ ಸೋಪಾನಗಂಗೇ
ತರಲತರತರಂಗೇ ದೇವಿ ಗಂಗೇ ಪ್ರಸೀದ ॥

ಭಗವತಿ, ನಿನ್ನ ತೀರದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದ ನಾನು ವಿಷಯದ ಹಂಬಲ ಕಳೆದು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಕಲ ಕಲ್ಮಶಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವವಳೆ, ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೋಪಾನಪ್ರಾಯಳೆ, ಅಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕನ್ಯಾಗಂಗೆಯೆ, ಪ್ರಸನ್ನಳಾಗು. ॥ ೩ ॥

ಮಾತರ್ಜಾಹ್ನವಿ ಶಂಭುಸಂಗಮಿಲಿತೇ ಮೌಲೌ ನಿಧಾಯಾಂಜಲಿಂ
ತ್ವತ್ತೀರೇ ವಪುಷೋಽವಸಾನಸಮಯೇ ನಾರಾಯಣಾಂಘ್ರಿದ್ವಯಮ್ ।
ಸಾನಂದಂ ಸ್ಮರತೋ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಮಮ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಯಾಣೋತ್ಸವೇ
ಭೂಯಾದ್ಭಕ್ತಿರವಿಚ್ಯುತಾ ಹರಿಹರಾದ್ವೈತಾತ್ಮಿಕಾ ಶಾಶ್ವತೀ ॥

ಶಂಭುವಿನ ಸಂಗದಿಂದ ಮಹಿಮಾನ್ವಿತಳಾದ ತಾಯಿ ಜಾಹ್ನವಿ, ನಾನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಮುಗಿದು ಬೇಡುವೆ. ನನ್ನ ಶರೀರದ ಅಂತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣನ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿರುವ ನನಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಪ್ರಯಾಣೋತ್ಸವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹರಿಹರರಲ್ಲಿ ಅಭಿನ್ನವಾದ, ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದ, ಶಾಶ್ವತವಾದ ಭಕ್ತಿ ಉಂಟಾಗಲಿ. ॥ ೪ ॥

— ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ

ಸೂಕ್ತಿಪ್ರಭ

ವೇದಾಂತ ಸೂಕ್ತಿಗಳು

ಈ ಜಗತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರತ್ಯಯದ ಪ್ರವಾಹವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಬ್ರಹ್ಮವೇ. ಪ್ರಶಾಂತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲೂ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನೇ ನೋಡಬೇಕು. — ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ

ಯಾವ ಜೀವನೂ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ; ಇವನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲವೋ ಇದೇ ಆ ಉತ್ತಮವಾದ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. — ಗೌಡಪಾದ

ಭಗವಂತನನ್ನು ಅರಿಯಲು ನೀನು ಅರಿತದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆಯಬೇಕು. ಭಗವಂತನು ಎಲ್ಲ ಆಸೆಗಳ, ಎಲ್ಲ ಅರಿವಿನ ಕೊನೆ. —ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜ್

ಕರ್ಮದಿಂದಲ್ಲ, ಸಂತತಿಯಿಂದಲ್ಲ, ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದಲ್ಲ; ತ್ಯಾಗದಿಂದಲೇ ಕೆಲವರು ಅಮೃತತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುವರು.

— ಮಹಾನಾರಾಯಣ ಉಪನಿಷತ್

ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿದವನು ಬ್ರಹ್ಮವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಬ್ರಹ್ಮವು ಸತ್ಯ , ಜ್ಞಾನ, ಅನಂತ. ಯಾರು ಹೃದಯಾಕಾಶದಲ್ಲಿರುವ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಅರಿಯುವನೋ ಅವನು ಎಲ್ಲ ಕಾಮನೆಗಳನ್ನೂ ಒಂದೇ ಬಾರಿ ಹೊಂದುವನು.

— ತೈತ್ತಿರೀಯೋಪನಿಷತ್ತು

ಅನಾಸಕ್ತನಾಗಿ ಸತತವೂ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡು. ಇದರಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸೇರುವೆ. — ಭಗವದ್ಗೀತೆ